

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد رشته‌ی زبان و ادبیات فارسی

گرایش مخصوص

عنوان پایان نامه

نام‌ها و نسبت‌ها در پنج گنج نظامی

استاد راهنما:

دکتر احمد امین

استاد مشاور:

دکتر علی محمدی آسیابادی

پژوهشگر:

زهرا رفیعی طاقانکی

آذر ماه ۱۳۹۲

کلیه حقوق مادی مترتب بر نتایج مطالعات، ابتكارات و نوآوری های ناشی از تحقیق موضوع این پایان نامه متعلق به دانشگاه شهرکرد است.

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

گروه زبان و ادبیات فارسی

پایان نامه خانم زهرا رفیعی جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی گرایش
محض با عنوان: نام ها و نسبت ها در پنج گنج نظامی در تاریخ ۱۳۹۲/۱۰/۳۰ با حضور هیأت داوران
زیر بررسی و با رتبه /نمره مورد تصویب نهایی قرار گرفت.

..... امضاء ..... ۱- استاد راهنمای پایان نامه، دکتر احمد امین

..... امضاء ..... ۲- استاد مشاور پایان نامه ، دکتر علی محمدی آسیابادی

..... امضاء ..... ۳- استاد داور پایان نامه دکتر جهانگیر صفری

..... امضاء ..... ۴- استاد داور پایان نامه دکتر مسعود فروزنده

دکتر جهانگیر صفری

معاون پژوهشی و تحصیلات تكمیلی

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

چکیده

برای افزودن به دایرۀ معنا در زبان روش های گوناگونی وجود دارد . هر واژه علاوه بر معنا ی قراردادی آن در ترکیب با اسم و صفت و قید یا حرف معنای تازه پیدا می کند . این ساخت ها گاه نسبت نامیده می شوند و انواع صفت های نسبی و بعضی انواع اضافه را شامل می شود . در این پایان نامه با توجه به مهارت و زبان آوری نظامی نحوه ساخت انواع صفت های نسبی و ترکیب نام ها و نسبت ها در پنج گنج او مورد بررسی قرار گرفته است . بعضی از انواع نسبت ها بدون هیچ گونه نشانه نسبت و با استفاده از عهد ذهنی صورت می گیرد که در ساختی بسیار کوتاه و تلمیح گونه معنای نسبت را القا می کنند . علاوه بر شرح کلیات این موضوع نسبت های ساخته شده در چند بخش نسبت به پیامبران و بزرگان دین شهرها و کشورها ، اقوام و طوایف و سلسله ها ستارگان ، پادشاهان ، پهلوانان و اساطیر ملی ، اشیاء گل ها ، سنگ ها و مواد خوشبو ، دسته بندی شده حسب مورد برای هر کدام توضیحاتی ارائه گردیده است .

کلید واژه : نظامی ، نام ها ، نسبت ها ، صفت نسبی ، اضافه

فهرست مطالب

صفحة	عنوان
۴	مقدمه
۹	فصل اول - کلیات
۹	پراکندگی و انواع نسبت ها
۱۰	دستور زبان و ساخت انواع نسبت
۱۸	فصل دوم - نسبت به پیامبران و بزرگان دین
۱۸	(ع) آدم
۲۰	داود
۲۱	سلیمان
۲۴	عیسی
۲۸	مریم
۲۹	موسى
۳۱	یوسف
۳۲	یونس
۳۳	فصل سوم - نسبت به شهر ها و اماکن
۳۳	ابخار
۳۴	الان
۳۴	بابل
۳۵	بدخشان
۳۶	بغداد
۳۶	بلخ
۳۷	چاج
۳۷	حبشه
۳۸	ختن
۳۸	خلخ
۳۹	خوزستان
۴۰	دیلم
۴۱	ری
۴۲	سپاهان
۴۲	سند
۴۲	سقلاب
۴۳	سنجب

٤٣	شوستر
٤٣	طبر
٤٤	طراز
٤٤	طмагاج
٤٤	قیصور
٤٥	گیلان
٤٥	مازندران
٤٦	مرو
٤٧	فصل چهارم - نسبت به کشور ها
٤٧	چین
٥١	روس
٥٢	روم
٥٤	عراق
٥٤	مصر
٥٥	مغرب
٥٦	هند
٦١	فصل پنجم - نسبت به اقوام ، طوایف و سلسله ها
٦١	اسماعیلیه
٦٢	بربر
٦٢	تاتار
٦٣	تازیان
٦٤	ترکان
٦٦	جهودان
٦٦	زنگیان
٦٩	سامانیان
٧٠	عادیان
٧٠	عباسیان
٧١	گرجیان
٧٢	فصل ششم - نسبت به ستارگان و اجرام آسمانی
٧٢	بنات النعش
٧٣	پروین
٧٣	زهره
٧٧	سهمیل
٧٨	عطارد

۷۹	.....	ماه
۸۰	.....	مریخ
۸۱	.....	مشتری
۸۵	.....	فصل هفتم - نسبت به پادشاهان، پهلوانان و اساطیر ملی
۸۵	.....	آرش
۸۶	.....	اسکندر
۸۹	.....	بهرام چوبین
۹۰	.....	بهرام گور
۹۱	.....	جمشید
۹۳	.....	شماس
۹۳	.....	قارون
۹۴	.....	کاوه
۹۵	.....	کیخسرو
۹۶	.....	مانی
۹۷	.....	محمود غزنوی
۹۷	.....	نعمان
۹۸	.....	فصل هشتم - نسبت به اشیاء برای بیان رنگها
۹۸	.....	ارغوانی
۹۹	.....	بلورین
۹۹	.....	زمزدین
۱۰۰	.....	صندلی
۱۰۰	.....	عنبری ، عنبرین
۱۰۲	.....	فاخته گون
۱۰۲	.....	کحلی
۱۰۳	.....	گندمی
۱۰۳	.....	لاجوردی
۱۰۴	.....	مشکین
۱۰۵	.....	نیلوفری
۱۰۷	.....	نتیجه گیری
۱۰۹	.....	منابع

مقدمه:

نظمی

جمال الدین ابو محمد الیاس بن یوسف نظامی گنجه‌یی (گنجوی) از استادان بزرگ سخن و از ارکان شعر فارسی است . حدود سال ۵۳۶ هجری در شهر گنجه بدنیا آمد و در همان جا نشو و نما یافت و تحصیل نمود. صاحب زن و فرزند بوده که نام آفاق همسر او و محمد پسرش ، در ضمن داستان زندگانی او ذکر شده است. نظامی حدود سال ۵۹۹ هجری دار فانی را وداع گفت.

پنج گنج نظامی

مخزن الاسرار: حاوی موضوعات فلسفی و اخلاقی و دینی است . غرض شاعر از سروden این مثنوی توجه دادن مردم به خودشناسی و خداشناسی و پاکیزگی تن و روان از آلایشها و پیروی از دین و حق و عدالت و داشتن صفات و اخلاق پسندیده است .

خسرو و شیرین : نظامی می گوید چون طمع هوس باز مردم زمان عموماً به داستانهای عشقی علاقه مند است از این جهت پس از سروden مخزن الاسرار که گنجینه‌ای پر از حکمت و پند و اندرز است ، به سروden این داستان عشقی پرداخته است و عشق که مایه هستی و زندگی است او را به نظم این داستان برانگیخته است . این داستان اگر چه عاقبتی حزن انگیز دارد ولی چون عاشق و معشوق به وصال هم می رسند و چندین سال با خوشی با یکدیگر زندگی می کنند از این رو مجالس بزم و وصف عیش و سرور و نوازندگی در آن زیاد است.

لیلی و مجنون : این داستان مانند خسرو و شیرین داستانی عشقی است . داستان از همان آغاز از محرومی عاشق شروع می شود و در تمام داستان وصف ناله جانسوز عاشق و معشوق است. ختم داستان نیز بسیار غم انگیز است .

هفت پیکر : این داستان از نظر استحکام اشعار و دقت در معانی و مضامین و اشتمال بر افکار عالی و اشارات فلسفی از اشعار درجه اول زبان فارسی است.

پهلوان این داستان یکی از شاهان معروف خاندان ساسانی یعنی بهرام گور است . نظامی در این مثنوی شالوده داستان را از مطالب تاریخی ریخته و خود نیز حواشی و فروع بسیارو گاه رمز آلود بر آن افروده است.

نظمی در این داستان اشارات زیادی به مسائل و مطالب علم نجوم و هیأت دارد . حتی نام داستان «هفت پیکر» را به عروسان فلک و ستارگان هفت گانه ارتباط داده است . این مثنوی را از آن جهت که بهرام گور هفت گنبد و هفت کاخ برای دختران پادشاهان هفت اقلیم درست کرده بود و هر روز با یکی از آنان در یکی از کاخها می نشست گاهی «هفت گنبد» هم گفته اند .

اسکندر نامه : شامل دو بخش شرفنامه و اقبالنامه می باشد و چون موضوع هر دو داستان اسکندر مقدونی است به اسکندرنامه معروف شده است

این مثنوی مشتمل است بر سخنان حکمت آمیز و عقاید فیلسوفان و پند های اخلاقی و دینی و به همین مناسبت پهلوان داستان نیز کسی انتخاب شده که به نظر نظامی هم جنبه شاهی داشته و هم جنبه پیغمبری و در عین حال از علوم و فنون عقلی و نقلي نیز کاملاً آگاه بوده است.. (ر.ک شهابی، ۱۳۳۷: ۳۱)

سبک و زبان نظامی در پنج گنج :

نظامی از شاعرانی است که توانست به ایجاد یا تکمیل سبک و روش خاصی توفیق یابد . تنها شاعری که تا پایان قرن ششم توانست شعر تمثیلی را در زبان فارسی به حد اعلای تکامل برساند نظامی است.«وی در انتخاب الفاظ و کلمات مناسب و ایجاد ترکیبات خاص تازه و ابداع و اختراع معانی و مضامین نو و دلپسند در هر مورد و تصویر جزئیات و نیروی تخیل و دقت در وصف و ایجاد مناظر رائج و ریزه کاری در توصیف طبیعت و اشخاص و احوال ، و به کاربردن تشیبهات و استعارات مطبوع و نو در شمار کسانی است که بعد از خود نظیر نیافته است . عیبی که بر سخن او می گیرند آنست که به خاطر یافتن معانی و مضامین جدید گاه چنان با کلمات بازی کرده است که خواننده آثار او باید به زحمت و با اشکال بعضی از ابیات وی را درک کند و ضمناً این شاعر از آوردن اصطلاحات علمی و لغات و ترکیبات عربی وافر و بسیاری از افکار فلاسفه و اصول و مبانی فلسفه و علوم کوتاهی نکرده و به همین سبب آثار او حکم دایره المعارفی از علوم و اطلاعات مختلف وی گرفته و در بعضی موارد چنان دشوار و پیچیده شده است که جز با شرح و توضیح قابل فهم نیست .

لیکن حق در آنست که بگوییم این شاعر سلیم الفطره دقیق النظر در عین مبالغه در استفاده از اطلاعات ادبی و علمی خود و یا افراط در تخیل و مبالغه در ایجاد ترکیبات نو ملاحظتی در سخن و لطفتی در بیان و علوی در معانی دارد که این نقص و نقصانی از آن قبیل را به کلی از نظر خواننده پنهان می سازد.«(صفا، ۱۳۷۱: ۳۱۸).

«عصر نظامی عصر توجه هر چه بیشتر به عناصر روساختی شعر و دوره بهره گیری از تمامی امکان و توان زبان و ادب فارسی و کلیه دستاوردهای علم و فکر و فرهنگ در راه خلق مضامین و شیوه های بیانی تازه و کشف روابط شاعرانه جدید در میان همه پدیدارهای خلقت است .

نظامی را باید مضمون سازی سخت هنرمند خواند ، مردی که بسا دوست دارد حرفی واحد را به صورتهای گوناگون بگرداند و این را نه عیب ، که هنر می داند . یکی از بهترین راهها برای آگاهی از مهمترین جلوه و جنبه هنر نظامی ، که تمایل به صورتگرایی است ، سنجیدن بیت ها و بخش هایی از سخن اوست که موضوع مشترک دارند . تفاوت وزن نیز بر تنوع شکلی این اشعار می افزاید . همین تنوع و جلای جادویی بیان نظامی است که نمی گذارد خواننده از تکرار مضمون احساس ملال کند و هر بار به نظرش می آید که سخنی تازه می شنود . «(حمیدیان، ۱۳۷۳، ۱۴: ۱۳)

نظمی به نقش خود به عنوان شاعر نوجو و پیشگام و به نوآوری های خود در شیوه بیان و توصیف و تصویرگری آگاهی داشته است . و از همین رهگذر در شعر پس از خود تاثیر بسیار گذارد است .

«نظمی لفظی سخت فشرده و موجز با تراکم فوق العاده در تصاویر و آرایه های بدیعی دارد و بیشترین کوشش خود را بر زیبائی بیان و ظرافت های صوری و نحوه به کارگیری عناصر روساختی متمرکز کرده است . دقت های لفظی او فوق العاده است . همچنین از نظر زبانی ، شعر او از برخی اختصاصات و استعمالات منطقه بومی خود تاثیر پذیرفته است . یکی از ویژگیهای مشترک زبان او در محور جانشینی ، ساختن الفاظ جدید برای بیان مقصود به ویژه ترکیبات مجزی فراوان و جدید است ، که این نیز یکی از عوامل ایجاز و فشردگی است و در این راه از بالاترین حد توان ترکیب سازی زبان فارسی سود جسته است . در محور همنشینی نیز حذف و قصر بسیار ، که گاهی تا سر حد ایجاز محل می رسد ، از خصوصیات بارز زبانی اوست .»(حمیدیان، ۱۳۷۳ : ۴۳ و ۴۴)

معرفی طرح:

نظمی انواع علوم،فنون و موضوعات را دستمایه ای برای ساختن ترکیبات جدید و مضامین بدیع قرار داده است. یکی از این موضوعات صفات ویژگی ها و چیزهایی است که به اشخاص، اشیاء، اماکن و ... داده می شود و تحت عنوان نسبت از آنها یاد می شود. هرگاه سخن از نسبت به میان می آید، بلافاصله ذهن ما به سوی صفت نسبی متوجه می شود حال آن که نسبت، مفهومی گسترده تر از صفت نسبی و اعم از آن است. نسبت ها یا به صورت صفت نسبی می باشند یا به شکل اسم های خاصی که در قالب ترکیبات وصفی و اضافی نسبتی را به وجود آورده اند، همچنین آوردن واژه ای از حکایت یا اشاره به قسمتی از داستان رابطه ای که مبنی بر نسبت هست در ذهن می سازد و فراتر از ساختارهای شناخته شده نسبت سازی عمل می شود. نظمی نیز در پنج گنج نسبت ها رابه مقاصد گوناگون به کار برده است. قبل از بررسی نسبت ها بایستی آشنایی مختصری با معلومات نظامی در زمینه های گوناگون داشته باشیم ، چرا که اساس این نسبت ها به آشنایی و تبحر نظامی در علوم و فنون گوناگون مربوط می شود .

نظمی از بیشتر علوم عقلی و نقلی بهره مند و در علوم ادبی و عربی کامل عیار و در وادی عرفان و سیر و سلوک راهنمای بزرگ و در عقاید و اخلاق ستوده ، پایبند و استوار و سرمشق انسان ها بوده است .

نظمی در فنون حکمت از طبیعی و الهی و ریاضی دست داشته و اگر وارد مرحله شاعری نبود و به تدریس و تألیف علوم حکمیه می پرداخت در ردیف نوابغ حکمت و فلسفه به شمار می آمد . بیشتر اصطلاحات حکمت پیش نظر وی حاضر و هر کجا خواسته در کمال آسانی به کار برده است .

در علم طب نیز دست داشته و در موقع مختلف مصطلحات طبی و اندرزهای صحی را به خوبی بکار برده و از دارو ها و امراض تصویرها ساخته است .

نظمی در صنایع معموله عصر خویش و از جمله صنعت زراعت و نگهداری چهار پایان آشنائی و مهارت داشته است.

در علم نجوم نیز تبحر داشته و دقایق آن را خوانده و در اشعار خود به ستارگان و افلک و صفات و خصوصیات منسوب به هر یک از آن ها اشاره کرده است .

تصاویر زیبا از عادات و رسوم ، معتقدات ، اصطلاحات و امثال که در زندگی اجتماعی مردم رواج داشته به وجود آورده ، زندگی عامه مردم را به تصویر درآورده و آئینه ای ساخته که هر کس خود و زندگی خویش را در آن می بیند.

ایمان به خدا و اعتقاد به مبانی دینی سبب شده که مفاهیم و معانی برخی از آیات قرآن کریم در آثارش متجلی شده و با فرمایش رسول اکرم(ص) و گفته بزرگان راه حق اثر خود را زینت داده است . (ر.ک وحید دستگردی، گنجینه گنجوی، ۱۳۶۳: ۳۳-۳۰)

در پژوهش حاضر به دنبال مشخص نمودن موارد زیر می باشیم :

- نامهای خاص فقط در جائی بررسی می شود که نسبتی را به وجود آورده است و به تدریج نسبت عام شده است .
- نسبتها شامل صفات نسیی ، ترکیبات وصفی و اضافی که در بر دارنده مفهوم نسبت می باشند.
- برای روشن شدن نسبت ها پرداختن به تلمیحات ، داستانها و قصص ضروری است .
- داستان مثل ها برای روشن شدن بعضی نسبت ها ضروری است.

اهداف اصلی طرح :

- ۱ - بیان تأثیر عوامل محیطی و ویژگی های جغرافیایی اعتقادات و فرهنگ عامه زمان شاعر در نام ها و نسبت هایی که شاعر در پنج گنج آورده است.
- ۲ - بیان دلایل این نسبت ها با مراجعه به کتاب ها و فرهنگ های مختلف .

ارائه فرضیات:

- ۱ - نام ها و نسبت ها به عوامل محیطی و ویژگی های جغرافیایی ارتباط دارد و در هر زمان و منطقه جغرافیایی دچار تغییر می شده است .
- ۲ - نام ها و نسبت ها در پنج گنج نظامی ارتباط زیادی با فرهنگ و باورهای مردم دوران شاعر دارد .
- ۳ - بعضی از نامها و نسبت ها عمومی تر و فرا ایرانی است .

پیشینه تحقیق و بررسی منابع :

در خصوص پیشینه‌ی موضوع این رساله کسی به این شیوه و تحت این عنوان یعنی نام‌ها و نسبت‌ها در پنج گنج نظامی کاری انجام نداده است خواه به صورت مقاله و پایان‌نامه، خواه در قالب کتاب . ولی در مورد نظامی و پنج گنج او کتاب‌ها، پایان‌نامه‌ها و مقالاتی به عنوانین گوناگون وجود دارد .

منابع مورد استفاده در این پژوهش فرهنگهای مختلف (نجوم ، جغرافیا، نمادها ، اشارات، تلمیحات ، جانوران و ...) ، کتابهای جغرافیایی و تاریخی ، تاریخ ادبیات ، کتابهای دستور زبان و مقالات مرتبط با موضوع می باشد .

مواد و روش اجرا:

شیوه گردآوری مطالب کتابخانه‌ای می باشد .

مواد اصلی یا خام همان ابیاتی است که نوعی مفهوم و یا نشانه نسبت در آن وجود داشته باشد . این ابیات در هر پنج گنج به طور جداگانه مشخص شده و مورد بررسی قرار می گیرد و بعد فیش برداری و سپس طبقه بندی فیش ها صورت می گیرد و متناسب با موضوع هر نسبت از منابع مختلف استفاده می شود .

منابع اصلی تحقیق پنج مثنوی معروف نظامی یعنی مخزن الاسرار ، لیلی و مجنون ، خسرو و شیرین ، هفت پیکر و اسکندر نامه (شامل شرفنامه و اقبالنامه) می باشد ، لازم به ذکر است که نسخه مورد استفاده در سراسر پایان نامه با طبع معروف مرحوم وحید دستگردی از خمسه نظامی بوده ، به این دلیل که وحید دستگردی چه در امر تصحیح متن و چه نگارش حواشی و توضیحات بی نظیر و گره گشا از پشتوانه بیش از چهل سال مطالعه و تأمل و تحقیق دائم و تخصصی برخوردار بوده است . در متن پایان نامه نیز هر جا شرح و توضیحی در ذیل ابیات آورده ایم از حواشی وحید دستگردی استفاده شده است ،

در فصل اول به ذکر کلیات پرداخته ایم و از فصل دوم به بعد برای سهولت بیشتر و مراجعته آسان تر ذیل چند عنوان و به ترتیب الفبا نسبت‌ها دسته بندی و ارائه شده است.

فصل اول

کلیات

۱- پراکندگی و انواع نسبتها

نسبت هایی که به پیامبران و بزرگان دین داده شده، معمولاً برگرفته از معجزات ایشان و وقایعی است که در زندگی آنان روی داده است که بررسی این ها نیازمند مراجعه به قصص و تلمیحات قرآنی می باشد.

پادشاهان، پهلوانان و اساطیر ملی نیز به صفات و القابی منتبه اند مانند (یهرام گور) و یا به دلیل ساختن بنها (سد سکندر)، خلق آثار ارزشمند هنری (نقش ارتنگ مانی)، بنیاد کیش و آیین (دیر شماسی)، داشتن اشیاء گران بها (جام جم، گنج قارون) هنر خاص (مهارت آرش در تیراندازی) نسبت های مختلفی به آن ها داده شده که شرح آنها در کتاب های تاریخ، فرهنگ اساطیر و ... پراکنده است.

محصولات کشاورزی خاصی در برخی اماکن جغرافیایی به دلیل داشتن آب و هوا، خاک مساعد و ... بهتر پرورش می یابد به همین دلیل آن مکان به داشتن آن محصول خاص معروف می شود.

همین طور مرغوبیت یا فراوانی تولید برخی کالاهای شهری کشورها سبب نسبت دادن کالایی خاص به شهر یا کشوری می شود. بررسی دلایل این نسبت ها را نیز باید در کتب و فرهنگهای جغرافیایی یافت.

مردم برخی مناطق و طوایف نیز به یک یا چند خصوصیت ظاهری (ابرو کشیدگی) و یا اخلاقی (دزدی ، دل شاد بودن) منسوب اند.

ستارگان و اجرام فلکی و جایگاه بلند آن ها نیز از زوایای گوناگون مورد توجه بوده و بر مبنای مقولات احکام نجومی ، صفات و ویژگی هایی به آنان نسبت داده شده است.

شاعران همواره در اغراق های شاعرانه ، تشیبهات و استعاره و کنایات دور از ذهن یا نزدیک به ذهن خود از این نسبت ها سود جسته و آن ها را به استخدام تصاویر و مضامین شعری خود در آورده اند .

نظمی نیز علاوه بر معلومات ادبی و استعداد ذاتی که در فنون شاعری داشته است ، در علوم عقلی از فلسفه ، منطق ، ریاضیات ، نجوم و نیز در علوم نقلی از اخبار ، قرآن و سایر علوم متداول زمان اطلاعات وسیع داشته است و به همین دلیل از انواع نسبت ها در ساختن تصاویر شعری خود بسیار بهره برده است.

۲-۱ دستور زبان و ساخت انواع نسبت:

۱-۲-۱ صفت نسبی: صفتی است که به کسی یا جایی یا جانوری یا چیزی نسبت داده شود . معروفترین نشانه های صفت نسبی عبارتند از :ی، -ینه، - (های بیان حرکت) ، گان، کی، انه، انی، گار، گانه، گانی، چی، مان، و ، - آه (آنوری واحمدی گیوی، ۱۳۸۵:۱۴۶)

بررسی پنج گنج نظامی، نشان می دهد که برخی نشانه های صفت نسبی بسامد بیشتری نسبت به دیگران نشانه ها دارند که در ذیل به مهمترین آن ها اشاره می شود:

۱-۱-۱-۱ ی : یکی از نشانه های صفت نسبی است که برای بیان مفاهیم گوناگون به کار می رود:

برای نسبت دادن اسم(شیء ، حیوان و ...) به مکانی:

سرش چون طرہ هندو بریدند به هندی تیغ هر کس را که دیدند

خسرو و شیرین: ۱۶۴:۳

راست برآید به ترازوی عشق آن زر رومی که به سنگ دمشق

مخزن الاسرار: ۱۳۹:۱۲

به زنبوره زنبور کردند ریش چو زنبورگیلی کشیدند نیشن

شرفنامه: ۲۰۳:۱۰

در مواردی جای موصوف با صفت نسبی عوض می شود (موصوف و صفت مقلوب).

بیارای بستان به چینی پرنده

شرفنامه: ۷۶:۱

نظمی به باغ آمد از شهربند

سپاه روم را کز ترک شد پیش
به هندی تیغ کرده هندوی خویش
خسرو و شیرین: ۱۲۶ ب ۱
گاهی صفت نسبی به تنها بی و بدون موصوف می آید (صفت جانشین موصوف).

با جودش مشک قیر باشد
چینی نه که چین حقیر باشد
لیلی و مجنون: ۳۴ ب ۱۴

چینی : حریر چین

صبا چون درآید به دیباگری
زمین رومی آرد هوا شستری
شرفنامه: ۴۸۸ ب ۲
رومی و شستری: دیبای رومی و دیبای شوشتري.

هزارش عدد بود مصری چو موم
زری گانچنان زرنباشد به روم
اقبالنامه: ۶۷ ب ۷
مصری: زر مصری، سکه، هم اکنون نیز در بعضی کشورهای عربی به پول مصاری می گویند.

پس آنگه پای برگیلی بیفسردد
ز راه گیلکان لشکر به در برد
خسرو و شیرین: ۱۵۹ ب ۶
گیلی : اسب گیلی

برای نسبت دادن یک خصوصیت ظاهری یا باطنی برجسته به مردم شهرها و کشورها یا اقوام و طوایف:
در این موارد نیز گاه موصوف و صفت مقلوب دیده می شود.

ز رومی رخ هندوی گوی او
شه رومیان گشته هندوی او
شرفنامه: ۳۶۲ ب ۸
رخ رومی: رومیان به سفید چهره گی معروفند.

مرژه چون کاس چینی نم گرفته
میان چون موی زنگی خم گرفته
خسرو و شیرین: ۱۰۸ ب ۱
موی زنگی: موی زنگیان مجعد و پریشان است.

کمندی چو ابروی طмагچیان
به خم چون کمان گوشه چاچیان
شرفنامه: ۱۱۴ ب ۶
که چون دشنه صبح زنگی کشم
شرفنامه: ۱۱۶ ب ۱
من آن روم سالار تازی هشم

هوش تازی: تازیان در هوشیاری مثل بوده اند

برای بیان رنگها

شراب ارغوانی نوش می کرد

خسرو و شیرین: ۴۴ب۵

آراست کبودی به زردی

لیلی و مجنون: ۱۲۹ب۴

سرمه درآمد به مشگین کمند

شرفنامه: ۴۴۹ب۱۹

چومشک سیه خال جوسنگ او

شرفنامه: ۳۶۲ب۴

کحلی اندوخت، قرمزی انداخت

هفت پیکر: ۱۶۰ب۴

سماع ارغونی گوش می کرد

شبگیر که چرخ لاجوردی

چو شب در سرآورده کحلی پرنده

بر آن گونه گندمی رنگ او

چون شب آرایشی دگرگون ساخت

۲-۱-۲-۱ ین: از دیگر نشانه های صفات نسبی است که نظامی در اشعار خود بیشتر در موارد

زیر به کار برده است:

به اسم می پیوندد و بیان کننده رنگ موصوف است:

گاو فلک برد ز گاو زمین

مخزن الاسرار: ۱۵ب۵

فروشنده مشگ راناگزیر

شرفنامه: ۳۱۵ب۴

سر و گیسو چو مشگین نوبهاری

خسرو و شیرین: ۵ب۱۶

گوهر شب را به شب عنبرین

نبینی که باشد ز مشگین حریر

بر و بازو چو بلورین حصاری

به اسم پیوسته و برای بیان جنس موصوف به کار می رود:

نه پیلی کو بود پیل سفالین

خسرو و شیرین: ۱۵۷ب۸

به دیوار زرین بدل کرد باز

اقبالنامه: ۳۳ب۸

به دزهای رویین در افتاد جوش

شرفنامه: ۱۲۰ب۲

شوم چون پیل و نارم سر به بالین

گلین بارویش را ز بس برگ و ساز

ز رویین دز کوس تندر خروش

۳-۱-۲-۱ ینه: پسوند نسبت است و در موارد زیر کاربرد دارد:

به برخی از قیود زمان مانند دوش(دیشب)، پار(پارسال)، روز و ... پیوسته و مفهوم زمانی از آن استنباط می شود:

هنوز از <u>باده</u> دوشینه سرمست	ملک برخاست جام باده در دست
خسرووشیرین: ۱۵۴ ب۳	
Rahat o Asayish Parinéh ko	Nur Del o Roshni Sineh Ko
Makhzen al-asrar: ۱۷۴ ب۵	
طلی شد لعل بر لؤلؤی خوشاب	Degar Ruzinéh Kz Sibh JahanTab
خسر و وشیرین: ۱۲۱ ب۱۲	

به اسم پیوسته و جنس موصوف را بیان می کند:

گاه <u>گرگینه</u> ، گه پلنگی پوش	صیدگاهش زخون دریا جوش
هفت پیکر: ۲۵ ب۴	
که <u>گرگینه</u> پوشد به جای حریر	Zibaran Kjha Tarsd An Gerk Piesr
شرفنامه: ۱۸۸ ب۶	
شده کار <u>گرگینه</u> دوزان بزرگ	Deme Dm Firogir Jonon Chshm Gerk
شرفنامه: ۳۰ ب۷	
پلنگینه خرگاه و زرینه تخت	Jowher Beh Xrovareh o Dibeh Beh Tخت
شرفنامه: ۳۶۳ ب۵	
گمان برد کامد به قصر بهشت	جو شه شد در آن قصر زربنه خشت
اقبالنامه: ۱۸۲ ب۱۴	
سرودی به گرمابه در گفته گیر	Beh Dray <u>Sefalinéh</u> Ai Sefte Gyer
شرفنامه: ۴۷ ب۹	

یعنی دیگران ظرف سفالینه را به جای دُر سفته و در گرمابه سرودی خوانده اند و در گرمابه همه کس خوشخوان است.

به اسم می پیوندد و از آن اسم نسبت می سازد:

که عقد <u>عنبرینه</u> م پر ز خون است	به آه عنبرینم بین که چون است
خسرووشیرین: ۳۳۳ ب۴	
عنبرینه زگال در بر او	Nou Urrosi Shراره Ziour Ao
هفت پیکر: ۱۳۸ ب۹	

یعنی آتش مانند نو عروسی بود که از شراره زیور زر بر بسته و از زگال سیاه عنبرینه گردن ساخته است.

۴-۱-۲-۱ انه

به اسم می پیوندد وصفتی می سازد که علاوه بر مفهوم نسبت، شباهت را نیز می رساند:
ز تاراج آن سبزه پی کرده گم
سپنچ ستوران پیکانه سم
اقبال نامه: ۱۹۵ ب ۶

یعنی ستورانی که سم آنان پیکان وار تیز بود از چراگاه ساختن و تاراج آن سبزه راه گم کرده و بدان نرسیده بودند.

دیگر ترکیبات وصفی که دربر دارنده مفهوم نسبت هستند:

اغلب این ترکیبات از یک اسم وصفت مرکبی تشکیل شده اند که هیچ یک از نشانه های صفت نسبی را ندارند ولی نسبتی بین اسم (موصوف) وصفت به وسیله کسره نسبی (کسره اضافه) واقع شده و مفهوم نسبت در آن نهفته است.

ترک نه ای هندوی غارتگری

مخزن الاسرار: ۸ ب ۹۲

جناحی برآورده چون بیستون

شرفنامه: ۱۰ ب ۸

از هوا فاخته، زفاخته خون

هفت پیکر: ۱۳۹ ب ۱۰

شد روز چو طرَه سر بریده

لیلی و مجnoon: ۱۱۳ ب ۶

زهره هاروت شکن دانمش

مخزن الاسرار: ۴۲ ب ۹

سوی مریخ شیر افکن تماشا

خسرو و شیرین: ۱۶۶ ب ۲

رسانید از زمین بر آسمان تخت

به جای آورد رسم دوستداری

خسرو و شیرین: ۱۸۱ ب ۱۶ و ۱۸۲ ب ۱

قلم نیست برمانی نقشیند

شرفنامه: ۶۹ ب ۱

زمردگون بساطی مرغزاری

خسرو و شیرین: ۹ ب ۵۶

چونکه تو بیدادگری پروری

ز پیش سپه زنگی قیرگون

ریخته آسمان فاخته گون

زین گرجی طرَه برکشیده

مشتری سحر سخن خوانمش

عطارد کرده ز اوّل خطّ جوزا

چو آگه شد که شاه مشتری بخت

ز گنج افسانی و گوهر نشاری

در ارتنگ این نقش چینی بزند

کشیده بر سر هر کوهساری

۱-۲-۲ حالت اضافی

در پارسی باستان برای اسم هفت حالت استعمال می شده که به واسطه وصل حرف یا تمدید حرکت در آخر بن کلمه، اسم صرف می شدند یکی از این حالات ، حالت اضافه است.

مؤلف غیاث اللغات گوید : « اضافه ، نسبت کردن چیزی را به سوی چیزی گویند و به اصطلاح نحویان نسبتی است که میان دو اسم واقع شود بر وجه تقييد ... »

اسمی که دارای متمم است مضاف و متمم آن را مضاف الیه نامند.

ترکیب مضاف و مضاف الیه را در زبان فارسی « مرکب اضافی » گویند.

علامت اضافه کسره ای است که به آخر مضاف و پیش از مضاف الیه آورده شود و کسره مورد بحث را « کسره نسبی » و « کسره اضافی » نامیده اند و معمولاً « کسره اضافه » گویند.(ر.ک معین، ۱۳۷۰: ۶)

فایده اضافه : اضافه یکی از خواص اسم است و آن را به اعتبار فایده به دو قسم تقسیم کرده اند : معنوی و لفظی .

فایده اضافه اساساً تعریف و تخصیص است این قسم اضافه را « اضافه معنوی » گویند. هر گاه فایده اضافه فقط تخفیف باشد آن را « اضافه لفظی » نامند.

اضافه از لحاظ حقیقت و مجاز به اضافه حقیقی و مجازی تقسیم می شود .

اگر نسبت مضاف به سوی مضاف الیه حقیقی بود، یعنی وجه نسبت در خارج متحقّق باشد، آن را اضافه حقیقی گویند.

اگر ملابست در میان مضاف و مضاف الیه فرضی و اعتباری باشد آن را اضافه مجازی گویند. (همان: ۱۰۴)

در اشعار نظامی اقسام اضافه از قبیل اضافات تشییه‌ی، بیانی، توضیحی و ... وجود دارد موضوع این رساله بررسی نسبت های حقیقی است یعنی وجه نسبت در خارج وجود دارد بنابرین منظور از اضافه در این رساله، اضافه حقیقی است که نسبتی نیز در آن نهفته باشد.

اضافه حقیقی انواع گوناگونی دارد که در ذیل به برخی از آن ها اشاره می شود.

الف. اضافه اختصاصی که شامل ۱. اضافه تخصیصی ۲. اضافه ملکی می شود . هر کدام از این دو مورد نیز به انواع دیگری تقسیم می شوند .

ما در اینجا به ذکر انواعی که در پنج گنج نظامی نمود بیشتری دارد، می پردازیم.

۱-۲-۲-۱ اضافه تخصیصی

از فروع اضافه تخصیصی ، اضافه اسم (عام یا خاص) یا صفت (به جای موصوف) به محل اوست:

سر شیشه و نافه کردن باز	<u>گلاب سپاهان و مشک طراز</u>
هفت پیکر: ۳۰ ب ۳	
وشی پوش گشته همه مرز و بوم	<u>زنگین علمهای دیبای روم</u>
اقبالنامه: ۲۲ ب ۱۰	
به شورش در افتاد چون زنگ روس	<u>دل شاه روم از پی آن عروس</u>
شرفنامه: ۲۵ ب ۶	
به یاد پیل هندوستان چه آری	<u>مرا چون کرگدن گردن چه خاری</u>
خسرو و شیرین: ۲۳ ب ۱۱	
فروزنده چون قبله گاه مجوس	<u>ز دیگر طرف سرخ رویان روس</u>
شرفنامه: ۴۳ ب ۱۲	
سهول عرب بود و سهیل یمن	<u>هندوک لاله و ترک سمن</u>
مخزن الاسرار: ۵۵ ب ۸	
از فروع اضافه تخصیصی نیز ، انتساب مضاف (اسم عام یا اسم خاص و یا صفت به جای موصوف) است	
به سلسله یا طایفه یا قومی:	

نسیمش بوی مشک آرد به بازار	<u>چو بر سنبل چرد آهوى تاتار</u>
خسرو و شیرین: ۷۷ ب ۷	مشک و آهوى تاتار در مرغوبیت مشهورند .

لعتی ترک چشم و هندو خال	<u>کُرد را بود دختری بجمال</u>
هفت پیکر: ۷۴ ب ۷	ترک چشم : اضافه مقلوب، چشم ترک

اختصاص ایجاد: مانند سد اسکندر، درفش کاویان

چو سد سکندر کشیدن سپاه	<u>فرود آمدن چیست بر طرف راه</u>
شرفنامه: ۳۷۷ ب ۱۷	
تپانچه بر درفش کاویان زد؟	<u>کجا آن تیغ کاتش در جهان زد؟</u>
خسرو و شیرین ۱۸۶ ب ۴	